

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

nr. 78.248 van 20 januari 1999

A. 81.949/XIII-986

In zake : **CORNELIS** Michel,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Tangui VANDENPUT, advocaat,  
Sint-Bernardusstraat 98  
1060 Brussel,

tegen :

**het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,**  
vertegenwoordigd door zijn  
Regering.

-----  
**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,  
ZETELEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 14 januari 1999 door Michel CORNELIS ingestelde vordering tot schorsing, met toepassing van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van circulaire nr. 13 van 1 oktober 1998 van de Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering bevoegd voor ruimtelijke ordening en vervoer, betreffende de toepassing van artikel 31 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw en de verklarende woordenlijst van het ontwerp van GBP, in zoverre ze bepaalt :

" b) de vergunningsaanvraag is niet conform het ontwerp van GBP :

als de vergunningsaanvraag niet in overeenstemming is met het ontwerp van GBP, wordt de stedenbouwkundige vergunning geweigerd met toepassing van de artikelen 116, § 4, 118, § 3, en 125, § 2, van de ordonnantie;

dit is het geval zelfs wanneer de voorschriften van het ontwerp van GBP die ingaan tegen de vergunningsaanvraag geschorst zijn met toepassing van het mechanisme van de "dubbele bevrozing"; de tekst van de artikelen 116, § 4, 118, § 3, en 125, § 2, van de ordonnantie verplicht de bedoelde overheden de stedenbouwkundige vergunning te weigeren als de aanvraag onverenigbaar is met het ontwerp van GBP";

Gelet op de beschikking van 14 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze opgeroepen worden om te verschijnen op 19 januari 1999 om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VANDENPUT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mrs. WITMEUR en VAN LAER, advocaten, die voor de verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Bij notariële akte van 8 maart 1990 wordt verzoeker eigenaar van een perceel gelegen Scherdmaalstraat 228 te 1070 Brussel, waarop een woonhuis gebouwd is.

Dat perceel is begrepen binnen het gebied van een op 29 maart 1974 goedgekeurd bijzonder plan van

aanleg, waarop het in "landelijk gebied" opgenomen is. Op het door de Koning op 28 november 1979 vastgestelde gewestplan van de Brusselse agglomeratie ligt het in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. Op de kaarten 1 en 7 ("het stadsproject" en "de verordenende kaart van de bodembestemming") van het door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 3 maart 1995 vastgestelde gewestelijk ontwikkelingsplan ligt het in de "perimeter bescherming van de huisvesting" en op de kaarten 2 en 4 ervan ("de grote stedelijke gebieden" en "het erfgoed en de stadsverfraaiing") in de "groene stad van de tweede kroon" en de "bescherming van de groene stad van de tweede kroon". Op het op 16 juli 1998 vastgestelde ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan is het opgenomen in landbouwgebied.

Verzoeker krijgt op 26 juli 1994 een stedenbouwkundige vergunning om de bestaande woning uit te bouwen. Hij voert die werkzaamheden uit en laat bovendien een betonvloer gieten, waarvoor hij geen vergunning heeft gekregen. Tijdens de lente van 1998 voert hij op die betonvloer een nieuwe uitbouw uit. Op 23 juni 1998 wordt het zonder vergunning gebouwde gedeelte van zijn woning verzegeld.

Op 15 december 1998 dient hij een aanvraag om een stedenbouwkundige regularisatievergunning in. De gemeente Anderlecht zendt hem op 29 december 1998 een bericht van ontvangst van het volledige dossier toe. Op 11 januari 1999 wordt verzoeker in kennis gesteld van de bestreden handeling door een ambtenaar, die hem hiervan echter geen afschrift wil bezorgen. Die circulaire was nochtans in het Belgisch Staatsblad van 7 januari 1999 bekendgemaakt;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat hij aanvoert dat, als gevolg van de bestreden beslissing, zijn aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning zeer waarschijnlijk geweigerd zal worden indien het college van burgemeester en schepenen van Anderlecht te zijnen opzichte een beslissing neemt vóór de inwerkingtreding van het gewestelijk bestemmingsplan, en dat de vergunning zeker geweigerd zal worden indien de beslissing na die inwerkingtreding wordt genomen, ingeval het aangenomen plan op dat punt identiek aan het ontwerp-plan zou zijn; dat zijn eigendom op dat ontwerp immers in landbouwgebied opgenomen is, waar alleen de woningen van de landbouwers mogen staan, zodat hijzelf als notaris geen regularisatie zou kunnen krijgen voor de woning die hij gebouwd heeft; dat hij erop wijst dat doordat die bestemming niet overeenstemt met die op de vorige plannen, zowel de vroegere bestemmingen als de nieuwe op het ontwerp van GBP vastgestelde bestemming opgeschort zijn, met het gevolg dat de betrokken overheden de gevraagde vergunning niet zouden kunnen weigeren op grond van de "bevroren" voorschriften van het ontwerp van GBP of van het gewestplan van de Brusselse agglomeratie en dat ze de aanvraag moeten beoordelen op grond van de wetsbepalingen, de niet geschorste verordeningbepalingen en de goede plaatselijke aanleg, waardoor er "op zijn minst een kans zou bestaan dat op zijn vergunningsaanvraag gunstig beschikt wordt, wat niet het geval zou zijn indien de bestreden handeling niet geschorst wordt"; dat hij erop laat volgen dat "het behoud van de bestreden circulaire derhalve zonder enige twijfel voor verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen opleveren doordat iedere burger er recht op heeft dat zijn aanvragen om een vergunning door de bevoegde overheden alleen op grond

van de werkelijk toepasselijke wets- en verordeningsbepalingen beoordeeld worden";

Overwegende dat de grondoorzaak van het nadeel dat verzoeker aanvoert, ligt in het feit dat hij het gebouw heeft opgericht zonder vergunning, of dat hij daarbij duidelijk verder is gegaan dan de vergunning die hij gekregen had; dat hij, door zich vrijwillig buiten de wet te stellen, het risico gelopen heeft geen regularisatievergunning te ontvangen en zich bloot te stellen aan de herstelmaatregelen die de bevoegde overheid geschikt zal achten om te bevelen; dat gesteld dan nog dat in de bestreden circulaire een uitlegging van de wetgeving voorgestaan wordt die voor verzoeker minder gunstig is dan die welke de overheid in zijn afwezigheid zou kunnen geven, toch zou die omstandigheid, die overigens onzeker is, gewoon van bijkomstige aard zijn in de opeenvolging van oorzaken die aan het aangevoerde nadeel ten grondslag liggen; dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing, ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt afgewezen.

### **Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare  
terechtzing van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort  
geding, op twintig januari 1900 negenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,  
Mevr. ROBA, toegevoegd griffier,

**De toeg. Griffier,                      De wnd. Voorzitter,**

**N. ROBA.**

**M. LEROY.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.